

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

Brusel 25. dubna 2014
(OR. en)

2013/0023 (COD)

PE-CONS 45/14

DROIPEN 28
JAI 110
ECOFIN 177
UEM 34
GAF 12
CODEC 519

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o trestněprávní ochraně eura a jiných měn proti padělání, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV

SMĚRNICE 2014/.../EU
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne

o trestněprávní ochraně eura a jiných měn
proti padělání,
kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu s řádným legislativním postupem³,

¹ Úř. věst. C 179, 25.6.2013, s. 9.

² Úř. věst. C 271, 19.9.2013, s. 42.

³ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Euro jako jednotná měna sdílená členskými státy eurozóny významně ovlivňuje hospodářství Unie a každodenní život jejích občanů. Od zavedení do oběhu v roce 2002 však způsobilo padělání eura finanční škodu ve výši nejméně 500 milionů EUR, neboť je to měna, na kterou se neustále zaměřuje trestná činnost organizovaných padělatelských skupin. Je v zájmu Unie jako celku bránit jakékoli činnosti, při níž může paděláním dojít k narušení pravosti eura, a takovou činnost postihovat.
- (2) Padělání peněz má značný negativní dopad na společnost. Poškozuje občany i podniky, protože nemají nárok na náhradu za padělky, i když je obdrželi v dobré víře. Mohlo by vést až k obavám spotřebitelů z toho, že hotové peníze nejsou dostatečně chráněny, a ke strachu z přijetí padělaných bankovek a mincí. Zajištění důvěry občanů, podniků a finančních institucí ve všech členských státech a v třetích zemích v pravost bankovek a mincí má tudíž zásadní význam.
- (3) Je zapotřebí zajistit, aby ve všech členských státech platila účinná a efektivní opatření trestního práva, která vhodným způsobem chrání euro a jiné měny, jež jsou zákonnými platidly.
- (4) Nařízení Rady (ES) č. 974/98¹ stanoví povinnost členských států, jejichž měnou je euro, zajistit přiměřené sankce proti padělání a napodobování eurobankovek a euromincí.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura (Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1).

- (5) Nařízení Rady (ES) č. 1338/2001¹ a (ES) č. 1339/2001² stanoví opatření nutná pro ochranu eura proti padělání, a zejména opatření nutná ke stažení padělaných eurobankovek a euromincí z oběhu.
- (6) Mezinárodní úmluva o potírání penězokazectví, podepsaná v Ženevě dne 20. dubna 1929, a protokol k ní (dále jen „ženevská úmluva“)³ stanoví pravidla pro účinné předcházení trestnému činu padělání měny, jeho stíhání a trestání. Úmluva usiluje především o to, aby za trestné činy padělání peněz byly ukládány přísné trestní a jiné sankce. Všechny smluvní strany ženevské úmluvy musí na jiné měny, než je měna vlastní, uplatňovat zásadu zákazu diskriminace.
- (7) Tato směrnice doplňuje ustanovení ženevské úmluvy a usnadňuje členským státům její uplatňování. Za tímto účelem je důležité, aby členské státy byly stranami ženevské úmluvy.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1338/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 6).

² Nařízení Rady (ES) č. 1339/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 1338/2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání, na členské státy, které nepřijaly euro jako jednotnou měnu (Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 11).

³ Sbírka smluv Společnosti národů č. 2623 (1931), s. 372.

- (8) Tato směrnice vychází z rámcového rozhodnutí Rady 2000/383/SVV¹. Doplnuje uvedené rámcové rozhodnutí o další ustanovení týkající se výše sankcí, vyšetřovacích nástrojů a analýzy, identifikace a rozpoznávání padělků eurobankovek a euromincí v soudních řízeních.
- (9) Tato směrnice by měla chránit všechny bankovky a mince, které jsou zákonným platidlem, bez ohledu na to, zda jsou vyrobeny z papíru, kovu, nebo jiných materiálů.
- (10) Ochrana eura a jiných měn vyžaduje společnou definici trestných činů souvisejících s paděláním měny, jakož i společné účinné, přiměřené a odrazující sankce, které jsou ukládány fyzickým i právnickým osobám. V zájmu zachování souladu s ženevskou úmluvou by tato směrnice měla upravovat trestnost stejných trestných činů, jaké stanoví ženevská úmluva. Padělání bankovek a mincí a jejich uvádění do oběhu by proto mělo být trestným činem. Rozsáhlá příprava těchto trestných činů, např. výroba nástrojů či součástí k padělání, by měla být trestána samostatně. Společným cílem těchto definic trestných činů by mělo být vyvolání odstrašujícího účinku, pokud jde o nakládání s padělanými bankovkami a mincemi, nástroji či jinými prostředky k padělání.

¹ Rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV ze dne 29. května 2000 o zvýšené ochraně trestními a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura (Úř. věst. L 140, 14.6.2000, s. 1).

- (11) Zneužití legálních zařízení nebo materiálů oprávněných tiskáren nebo mincoven pro výrobu padělaných bankovek nebo mincí, jež jsou určeny k podvodnému použití, by mělo být rovněž trestným činem. Toto zneužití se vztahuje se to na případy, kdy národní centrální banka nebo mincovna či jiný oprávněný podnik produkuje bankovky nebo mince nad rámec kvóty stanovené Evropskou centrální bankou (ECB). Vztahuje se i na případy, kdy zaměstnanec oprávněné tiskárny nebo mincovny zneužije dané zařízení k vlastním účelům. Toto jednání by mělo být trestné jako trestný čin i v případě, že nedošlo k překročení stanovené kvóty, protože po uvolnění do oběhu by nebylo možné odlišit vyrobené bankovky a mince od zákonných platidel.
- (12) Ochrana zakotvená touto směrnicí by se měla vztahovat i na bankovky a mince, které nebyly ještě ECB nebo národními centrálními bankami formálně vydány. Ochrana by se proto měla vztahovat například na euromince s novou národní stranou nebo nové série eurobankovek před tím, než jsou oficiálně dány do oběhu.
- (13) Trestné by případně měly být i návod, pomoc, účastenství a pokus týkající se spáchání hlavních trestných činů padělání, včetně zneužití legálních zařízení nebo materiálů a padělání bankovek a mincí, které nebyly formálně vydány, ale jsou určeny pro uvolnění do oběhu. Tato směrnice nevyžaduje, aby členské státy stanovily trestnost pokusu o spáchání trestného činu, který souvisí s nástroji či součástkami k padělání.
- (14) Součástí všech znaků skutkové podstaty trestných činů stanovených v této směrnici by měl být úmysl.

- (15) Padělání peněz je trestným činem, za který se v členských státech tradičně ukládají vysoké sankce. Důvodem k tomu je závažnost tohoto trestného činu a jeho dopad na občany a podniky i potřeba zajistit důvěru občanů a podniků v pravost eura a jiných měn. Týká se to zejména eura, které je společnou měnou více než 330 milionů lidí v eurozóně a které je druhou nejvýznamnější mezinárodní měnou.
- (16) Členské státy by měly ve svém vnitrostátním právu stanovit trestní sankce v souvislosti s právními předpisy Unie v oblasti boje proti padělání peněz. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující a měly by zahrnovat tresty odnětí svobody. Minimální výše horní hranice trestní sazby trestu odnětí svobody, kterou tato směrnice stanoví za trestné činy v ní stanovené, by měla být ukládána přinejmenším v případě nejzávažnějších forem této trestné činnosti.
- (17) Výše sankcí by měla být účinná a odrazující, ale neměla by přesahovat míru, která je pro dané trestné činy přiměřená. Ačkoliv by úmyslné předávání padělaných peněz, které byly nabyty v dobré víře, mohlo být ve vnitrostátním právu členských států stíháno jiným druhem trestní sankce, včetně pokuty, měly by tyto vnitrostátní právní předpisy stanovit tresty odnětí svobody jako nejvyšší sankci. Sankce odnětí svobody pro fyzické osoby budou mít na potenciální pachatele trestných činů silný odstrašující účinek v celé Unii.
- (18) Jelikož tato směrnice zavádí minimální pravidla, členské státy mohou přijmout nebo zachovat přísnější předpisy pro trestné činy padělání peněz.

- (19) Touto směrnicí nejsou dotčena obecná pravidla a zásady vnitrostátního trestního práva týkající se uplatňování a výkonu trestů podle konkrétních okolností v každém jednotlivém případě.
- (20) Vzhledem k tomu, že důvěru v pravost bankovek a mincí může narušit nebo ohrozit rovněž jednání právnických osob, měly by být právnické osoby odpovědné za trestné činy, které byly spáchány jejich jménem.
- (21) K zajištění úspěšného vyšetřování a stíhání trestných činů padělání peněz by orgány odpovědné za vyšetřování nebo stíhání těchto trestných činů měly mít možnost disponovat účinnými vyšetřovacími nástroji, jako jsou ty používané v boji proti organizované trestné činnosti nebo jiné závažné trestné činnosti. Tyto nástroje by v příslušných případech mohly zahrnovat například odposlech, skryté sledování včetně elektronického sledování, monitorování bankovních účtů a jiná finanční vyšetřování. Jelikož je třeba přihlížet mimo jiné k zásadě proporcionality, mělo by používání takových nástrojů podle vnitrostátních právních předpisů odpovídat povaze a závažnosti vyšetřovaných trestných činů. Mělo by být dodržováno právo na ochranu osobních údajů.

- (22) Členské státy by měly stanovit svou soudní příslušnost v souladu s ženevskou úmluvou a s úpravou soudní příslušnosti vyplývající z jiných trestněprávních předpisů Unie, tedy pro trestné činy spáchané na jejich území a pro trestné činy spáchané jejich státními příslušníky, protože trestné činy se obecně nejlépe řeší v rámci systému trestního soudnictví země, ve které byly spáchány.
- (23) Vzhledem k významné úloze, kterou euro plní v hospodářství i společnosti Unie, a vzhledem ke specifickým ohrožením eura jako měny s celosvětovým významem, což se projevuje významným počtem tiskáren ve třetích zemích, je zapotřebí přijmout další opatření k jeho ochraně. Je proto třeba zavést soudní příslušnost pro trestné činy týkající se eura, které byly spáchány mimo území daného členského státu, pokud se pachatel buď nachází na území tohoto členského státu a není vydán, nebo pokud byla padělané eurobankovky či euromince, která mají vztah k trestnému činu, nalezeny v tomto členském státě. S ohledem na objektivně odlišnou situaci členských států, jejichž měnou je euro, je vhodné, aby se povinnost zavést tuto soudní příslušnost vztahovala pouze na tyto členské státy. Pro účely stíhání trestných činů stanovených v čl. 3 odst. 1 písm. a) a čl. 3 odst. 2 a 3, pokud se týkají čl. 3 odst. 1 písm. a), jakož i návodu, pomoci, účastenství a pokusu spáchání těchto trestných činů, by soudní příslušnost neměla být podmíněna tím, aby dané skutky představovaly trestný čin v místě, kde byly spáchány. Členské státy by měly při uplatňování této soudní příslušnosti přihlížet k tomu, zda trestné činy řeší systém trestního soudnictví země, v níž byly spáchány, a měly by dodržovat zásadu proporcionality, zejména pokud jde o odsouzení za tentýž trestný čin v třetí zemi.

- (24) V případě eura je identifikace padělaných eurobankovek a euromincí soustředěna v národních analytických střediscích a v národních mincovních analytických střediscích, které jsou k tomu určeny nebo zřízeny podle nařízení (ES) č. 1338/2001. Analýza, identifikace a rozpoznávání padělaných eurobankovek a euromincí by měly být umožněny i v průběhu soudního řízení, aby se urychlilo odhalení zdroje výroby padělků v daném trestním vyšetřování nebo stíhání a aby se předešlo a zamezilo dalšímu oběhu těchto druhů padělků, a to v souladu se zásadou spravedlivého a účinného procesu. Přispělo by se tak k účinnosti boje proti trestným činům padělání a současně by se zvýšilo předávání zabavených padělků během probíhajícího trestního řízení, s výhradou omezených výjimek, kdy by měl být poskytnut pouze přístup k padělkům. Příslušné orgány by proto obecně měly povolovat faktické předání padělků národním analytickým střediskům a národním mincovním analytickým střediskům. V určitých případech, například když důkazy v trestním řízení tvoří jen několik padělaných bankovek nebo mincí nebo kdy by faktickým předáním mohlo dojít ke zničení důkazů, např. otisků prstů, by příslušné orgány místo toho měly mít možnost rozhodnout o povolení přístupu k bankovkám a mincím.

- (25) Je třeba shromáždit srovnatelné údaje o trestných činech uvedených v této směrnici. S cílem udělat si ucelenější obrázek o problému padělání na úrovni Unie, a přispět tak k přípravě účinnější reakce by členské státy měly předat Komisi příslušné statistické údaje o počtu trestných činů týkajících se padělaných bankovek a mincí a počtu stíhaných a odsouzených osob.
- (26) Za účelem plnění cíle spočívajícího v boji proti padělání eurobankovek a euromincí by se mělo v souladu s příslušnými postupy stanovenými ve Smlouvě usilovat o uzavření dohod se třetími zeměmi, zejména se zeměmi, které používají euro jako měnu.
- (27) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie, především právo na svobodu a bezpečnost, respektování soukromého a rodinného života, právo svobodné volby povolání a právo pracovat, svobodu podnikání, právo na vlastnictví, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, presumpci nevinu a právo na obhajobu, zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů a právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin. Tato směrnice má zajistit plné dodržování těchto práv a zásad a měla by být prováděna v souladu s nimi.
- (28) Cílem této směrnice je pozměnit a rozšířit ustanovení rámcového rozhodnutí 2000/383/SVV. Vzhledem k tomu, že změn, které je třeba provést, je značný počet a jsou podstatné, mělo by být uvedené rámcové rozhodnutí v zájmu přehlednosti nahrazeno v plném rozsahu ve vztahu k členským státům, které jsou vázány touto směrnicí.

- (29) Jelikož cíle této směrnice, totiž ochrany eura a jiných měn před paděláním, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu a účinku ho může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (30) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná,
- (31) V souladu s článkem 3 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.
- (32) V souladu s články 1, 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1
Předmět úpravy

Tato směrnice stanoví minimální pravidla týkající se definice trestných činů a sankcí v oblasti padělání eura a jiných měn. Rovněž zavádí společná ustanovení s cílem posílit boj proti těmto trestným činům a zlepšit jejich vyšetřování a zajistit lepší spolupráci v boji proti padělání.

Článek 2
Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „penězi“ bankovky a mince, které mají postavení zákonného platidla, včetně eurobankovek a euromincí, které mají postavení zákonného platidla na základě nařízení (ES) č. 974/98;
- b) „právní osobou“ jakýkoli subjekt, který má podle použitelného práva právní subjektivitu, s výjimkou států nebo veřejných orgánů vykonávajících státní moc a veřejnoprávních mezinárodních organizací;

Článek 3
Trestné činy

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zajištění trestnosti tohoto úmyslného jednání:
 - a) jakékoli podvodné jednání spočívající v padělání nebo pozměňování peněz za použití jakýchkoli prostředků;
 - b) podvodné uvedení padělaných peněz do oběhu;
 - c) dovoz, vývoz, přeprava, přijetí nebo získání padělaných peněz za účelem jejich uvedení do oběhu s vědomím, že se jedná o padělek;
 - d) podvodná výroba, přijetí, získání nebo držení
 - i) nástrojů, předmětů, počítačových programů a údajů a jakýchkoli jiných prostředků, které jsou svou povahou určeny k padělání nebo pozměňování peněz, nebo
 - ii) bezpečnostních prvků, jako jsou hologramy, vodoznaky nebo jiné součásti peněz, které slouží k ochraně proti padělání.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby jednání uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) bylo trestné rovněž ve vztahu k bankovkám nebo mincím vyráběným nebo vyrobeným za použití legálních zařízení nebo materiálů při porušení práv nebo podmínek, za nichž mohou příslušné orgány vydávat bankovky nebo mince.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby jednání uvedené v odstavcích 1 a 2 bylo trestné rovněž ve vztahu k bankovkám nebo mincím, které nejsou dosud vydány, ale jsou určeny k oběhu jako zákonné platidlo.

Článek 4

Návod, pomoc a účastenství a pokus

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby návod ke spáchání trestného činu uvedeného v článku 3 a pomoc i účastenství při něm byly postihovány jako trestný čin.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl pokus o spáchání trestného činu uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. a), b) nebo c), v čl. 3 odst. 2 nebo v čl. 3 odst. 3 ve vztahu k jednání uvedenému v čl. 3 odst. 1 písm. a), b) a c) postihován jako trestný čin.

Článek 5
Sankce pro fyzické osoby

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby jednání uvedené v člancích 3 a 4 podléhalo účinným, přiměřeným a odrazujícím trestním sankcím.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. d) a v čl. 3 odst. 2 a čl. 3 odst. 3 ve vztahu k jednání uvedenému v čl. 3 odst. 1 písm. d) bylo možné uložit trest odnětí svobody.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. a) a čl. 3 odst. 3 ve vztahu k jednání uvedenému v čl. 3 odst. 1 písm. a) bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osmi let.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 3 odst. 3 ve vztahu k jednání uvedenému v čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pěti let.

5. Pokud jde o trestný čin uvedený v čl. 3 odst. 1 písm. b), mohou členské státy stanovit jiné účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce než ty, které jsou uvedeny v odstavci 4 tohoto článku, včetně pokut a odnětí svobody, pokud byly padělané peníze přijaty bez vědomí toho, že se jedná o padělek, ale předány dále s vědomím, že se jedná o padělek.

Článek 6

Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnickou osobu bylo možno činit odpovědnou za trestné činy uvedené v člancích 3 a 4 spáchané v jejich prospěch osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu právnické osoby, která v rámci této právnické osoby působí ve vedoucím postavení na základě
- a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
 - b) pravomoci přijímat jménem této právnické osoby rozhodnutí; nebo
 - c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.
2. Členské státy zajistí, aby právnickou osobu bylo možno činit odpovědnou v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku umožnil spáchání trestného činu uvedeného v člancích 3 a 4 ve prospěch této právnické osoby osobou jí podřízenou.

3. Odpovědnost právnické osoby podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nevylučuje trestní stíhání fyzických osob pro spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 a 4, návod k nim nebo účast na nich.

Článek 7

Sankce pro právnické osoby

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby odpovědné podle článku 6 podléhaly účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a které mohou zahrnovat i jiné sankce, například

- a) zbavení nároku pobírat veřejné výhody nebo podpory;
- b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
- c) uložení soudního dohledu;
- d) zrušení rozhodnutím soudu;
- e) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven použitých ke spáchání trestného činu.

Článek 8
Soudní příslušnost

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná ke stanovení soudní příslušnosti svých soudů pro trestné činy uvedené v článcích 3 a 4, je-li
 - a) trestný čin zcela nebo zčásti spáchán na jeho území; nebo
 - b) pachatel jeho státní příslušník.
2. Každý členský stát, jehož měnou je euro, přijme opatření nezbytná ke stanovení soudní příslušnosti svých soudů pro trestné činy uvedené v článcích 3 a 4, které byly spáchány mimo jeho území, alespoň pokud se tyto trestné činy týkají eura a pokud
 - a) se pachatel nachází na území tohoto členského státu a není vydán; nebo
 - b) padělané eurobankovky a euromince, které mají vztah k trestnému činu, byly odhaleny na území tohoto členského státu.

Pro účely stíhání trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a), čl. 3 odst. 2 a 3, pokud se týkají čl. 3 odst. 1 písm. a), jakož i návodu, pomoci, účastenství a pokusu o spáchání těchto trestných činů, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby jejich soudní příslušnost nebyla podmíněna tím, že daný skutek musí být trestným činem v místě, kde byl spáchán.

Článek 9

Vyšetřovací nástroje

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, útvary nebo orgány odpovědné za vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v člácích 3 a 4 měly k dispozici účinné vyšetřovací nástroje, jakých se využívá při vyšetřování případů organizované a jiné závažné trestné činnosti.

Článek 10

Povinnost předat padělané eurobankovky a euromince pro účely analýzy a rozpoznávání padělků

Členské státy zajistí, aby bylo v průběhu trestního řízení neprodleně povoleno přezkoumání podezřelých padělaných eurobankovek a euromincí pro účely analýzy, identifikace a rozpoznávání dalších padělků národním analytickým střediskem a národním mincovním analytickým střediskem. Příslušné orgány předají nezbytné vzorky neprodleně, a nejpozději v okamžiku, jakmile je dosaženo konečného rozhodnutí o trestním řízení.

Článek 11

Statistika

Členské státy poskytují Komisi alespoň každé dva roky údaje o počtu trestných činů stanovených v člancích 3 a 4 a o počtu osob, které byly ve spojitosti s trestnými činy uvedenými v člancích 3 a 4 stíhány a odsouzeny.

Článek 12

Zprávy Komise a přezkum

Do ...^{*} předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice. Zpráva zhodnotí rozsah, v jakém členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí. Ke zprávě se v případě potřeby připojí vhodný legislativní návrh.

Článek 13

Nahrazení rámcového rozhodnutí 2000/383/SVV

Rámcové rozhodnutí 2000/383/SVV se nahrazuje ve vztahu k členským státům, které jsou vázány touto směrnicí, aniž jsou dotčeny povinnosti těchto členských států týkající se lhůt pro provedení rámcového rozhodnutí 2000/383/SVV ve vnitrostátním právu.

Odkazy na rámcové rozhodnutí 2000/383/SVV se ve vztahu k členským státům, které jsou vázány touto směrnicí, považují za odkazy na tuto směrnici.

^{*} Úř. věst.: vložte prosím datum: 5 let po vstupu této směrnice v platnost.

Článek 14

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ...^{*}. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

^{*} Úř. věst.: vložte prosím datum: 24 měsíců po vstupu této směrnice v platnost.

Článek 15

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 16

Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
